

EPISTULA AD PONTIFICEM PREVOST

Sanctitas Vestra, Pontifex Prevost,

Nomen mihi est Ferdinando Frega.

Ad Te cum reverentia scribo, sciens tempus Tuum spiritali milium hominum curae dedicatum esse et omne verbum quod ad Te pervenit per multas manus transire antequam in conspectum Tuum veniat.

Pontifex es, sed ante id vir Americanus es cognomine Gallico. Ad illum virum me converto, priusquam ad munus Tuum: ad personam quae responsabilitatem, memoriam et historiam gerit quae ante ipsum munus exstitit.

Per annos in narratione quadam laboravi quae mores humanos, memoriam et hominis dignitatem investigat. In hoc itinere imaginem Iesu effinxi quae numquam irreverens est, numquam blasphema, et semper summa veneratione ducta. Est narratio quae conatur revelare id quod visum non est, id quod narratum non est, id quod ad humanam dimensionem pertinet antequam ad theologicam.

In opere meo Iesus apparet ut vir per historiam et per homines ambulans. Et Tecum communicare velim narrationis particulam quae fortasse risum Tibi movebit: in opere meo Ille apud Gillette laboravit, et nemo id sciebat. Gillette vir Americanus fuit cognomine Gallico, sicut Tu.

In Gillettenarrative.com, in parte quae Aeternitas inscribitur, iter invenies quod dimensionem spiritali dedicavi. In parte Mentis Sanitati dicata, quae mihi punctum est unde in omni hominis vita non datur reditus, invenies id quod multi imaginantur sed vere non norunt: meditationem autobiographicam de fragilitate, de patientia, deque responsabilitate erga se ipsum et erga alios.

Est gestus quidam qui scribendi studium meum comitatur: opus meum omni in mundo lectori gratuito dono. Sed quotiens quis me convenire vult, sine ullo discrimine, unum dollarium peto, utraque parte subscriptum. Non est pretium; symbolum est. Modus recordandi omnem hominum congressum pretium habere, nullumque verbum sine conscientia dandum esse.

Nihil a Te peto.

Simpliciter opus meum communicare cupio ut sincerum symbolum ad meditationem de eo quid sit hominem esse. Scripta mea Anglice praesto sunt et

in aliis unaetviginti linguis; Italicam inter eas non invenies. Est lingua quam loquor quaeque ortu meo mea est, elegi tamen ne in ea scriberem. Sorores Ordinis Sancti Vincentii, in convictu Rhegii Calabriae qui me per octo annos annorum 1970 hospitio accepit, dicere solebant me in lingua Italica nota quattuor dignum esse. Semper reveritus sum ea quae Ecclesia eiusque magistri me docuerunt.

Gratias Tibi ago pro tempore quod his lineis dedicare volueris.

Laudetur Iesus Christus.

Ferdinando Frega

P.S.

Haec epistula aperta est et pro lectoribus meis publicabitur. Credo perspicuitatem unam ex altissimis humanae naturae expressionibus esse. Nihil habeo quod celem praeter praeiudicia quae unusquisque nostrum intra se fert quaeque vita nos superare invitat. Hac de causa publice communico quae scribo, quae cogito, et quae ante Te pono: quia veritas numquam lucem timere debet.